

ОБЩИНА ВАРНА
ОБЩНСКИ ДЕТСКИ КОМПЛЕКС
ВАРНА

Pastir.

ДЕЦА ПОМАГАТ НА ДЕЦА

ИНФОРМАЦИОННА КАМПАНИЯ ЗА СЕКТИТЕ

ПРОЕКТ, ФИНАНСИРАН ОТ ДИРЕКЦИЯ
„ПРЕВЕНЦИИ“ ПРИ ОБЩИНА ВАРНА

След Възнесението на Господ Исус Христос на небето светите апостоли тръгнаха по света да проповядват словото Божие. Бързото разпространение на християнството предизвикало противоречие и смущение у евреите, езичниците и римските императори. Историята отбелязва 10 страшни гонения против християните, които били затваряни в тъмници, разпъвани на кръстове, убивани с камъни.

Тия гонения на християните продължили, докато на римския престол се възкачил свети Константин Велики. През 313 г. той издал указ, с който се давало право на християните свободно да изповядват вярата си и да строят храмове.

Ето как шепа никому неизвестни хора (светите апостоли) в кратко време разнесоха учението на Исуса Христа по четирите краища на земята. В света се появи нова институция – Светата Църква, която още не бе си отдъхнала от езическите преследвания, бе подложена на нови изпитания, вече не от външни, а от вътрешни врагове. Явили се лъжливи учители, секанти, разколници, които изопачавали учението на Спасителя, проповядвали разни ереси, премесени с човешки мъдрувания, измислици и заблуждения (II Петр.2:1-2)

Ако проследим историята на Христовата Църква, ще се убедим, че тя всякога е имала свои вътрешни врагове които са спъвали мирното ѝ развитие и са ѝ напаяли вреди. Тези врагове са наречени секти, а последователите им – секанти. Те изопачават истините на Христовата вяра. Нехристиянски са начините им на действия и пропаганда.

Дали сектите представляват някаква сила със своя натиск? Съвсем не! Силата на сектите се крие в прекалената горлантност, търпение и невежество по религиозните въпроси. Трягва да се вдигне завесата и да се разбере от вечки, че духовното разпокъсване и заблуждаването е вредно не само за нашата Православна Църква, но и за цялостта на нацията ни.

Коренът на думата секта е санскритски, на български означава - разсичам, следвам. Особено важно е да бъдат посочени онези основни черти на сектите, които дават възможност те да бъдат открити от традиционната религия.

Под понятието секта трябва да разбираме онова учение, което напълно отрича или изопачава догмите на християнската вяра: неправилното учение за Спасителната благодат, за Светите тайнства, почитането на светите, молитвите, поста, иконопочитането и пр.

1. Сектите обикновено имат водач, чийто авторитет е издигнат толкова високо, че той е приеман като Бог.

2. Водачът на сектата обикновено е създател на учението, култа и организацията. Често е автор на книги и брошури. Неговите трудове се приемат като боговдъхновени и често пъти се поставят по – високо дори от самата Библия.

3. Някой подбираг определени пасажи от Библията, които се тълкуват като най – важни и съществени и които дават облика на тяхното учение. Те наблюдават повече на спасението чрез дела и отхвърлят вярата. Много силно е тяхното убеждение, че ще дойде Второто пришествие и че Царството небесно ще се установи само за тях.

4. Повечето водачи на сектите се изживяват като пророци, предсказващи бъдещи събития, правят специални знамения, изтъкват целебните качества на своите молитви.

5. Сектите по – прикрито или по – категорично отхвърлят християнската църковна институция. Повечето не използват храмове за своите служения.

6. В организационно отношение сектите имат строго установена йерархичност. Най – горе е учителя. Обикновено под него има една превилигирана група, която ръководи дейността на редовните членове. Те са подложени на желязна дисциплина и са поставени в особен режим на живот, изцяло посветен на интересите на сектата. Отличават се с преданост

и безкритичност към водача и напълно се подчиняват на неговата воля.

7. Членовете на сектата живеят много изолирано. Избягват личните контакти, освен, когато трябва да убеждават, че именно те са носители на истината. Често пъти носят специално култово облекло. Някой се хранят със специално приготвена храна.

Почти всички секти имат добре разработена методика за привличане на нови членове. Овладени са психологическите похвати за оказване на влияние върху личността: демонстрира се загриженост и съпричастие към нейните чувства, тревоги и проблеми, подчертан е интересът към идеите и схващанията на всеки отделен, поддържат се контакти, приятелство и физическа близост, раздават се пари, лекарства. Крайната цел на първия етап е човекът да бъде привлечен в сектата. След това започва обработката на новия член за безусловно приемане на учението, практиката и поведението, предписано от сектата. Стремежът е той да се открие от семейството си, училището и обществото. Организира се лагери и школи, в които подлагат присъстващите на тотална психологическа и физическа обработка – лишаване от нормален сън, непълноценна храна, многочасови изучавания на учението, безкрайно пеене на песни и четене на молитви, медитация, подлагане на хипноза, окултни упражнения и пр. Стремежът е да се установи пълен контрол върху времето и действията на новия член, да се намалят съпротивителните му сили, да се контролира достъпа до външна информация, да се възприеме специфичния начин на говорене в сектата, да се обучи на използваните практики на сектата. Абсолютно задължително е всеки нов член да се разкрива напълно пред Учителя, да му се създаде чувство за вина и непълноценност, за да се доведе до идеята, че без сектата и нейния водач не може да живее и да се справя в живота.

Организационна изграденост на сектите Управленчески и психологически мотивации

Най – често срещаната организационно-структурна форма при сектите е двустепенната, с ясно разграничение между пастори и простосмъртни. Пасторът е цялостен духовен водач, той е човекът, който винаги е прав и непогрешим. Като следствие от това всеки отделен местен лидер на една и съща секта може да наложи свой отпечатък върху групата, която ръководи.

Йерархията в сектите е много строга. Няма секта без йерархия, тя е нещо извънредно важно за сектите. Например пасторът на сектата “Слово на живот” бе младеж, не много възрастен от другите членове, от някой дори по – млад, но когато проповядва, пред него стоят в една редица късо подстригани момчета, които не пускат никого да приближи. Той на практика никога не е в директен контакт с някой от своите последователи. Те могат само да слушат и възприемат каквото им говори. Това дистанциране преследва две цели: първата – да предпази пастора физически в евентуална екстремна ситуация, както и да не се допусне възможност при задълбочаване на вербалния контакт по желание на последовател да се стигне до съмнение във възможностите на пастора за директна комуникация или до установяване на негова бедна обща култура; и втората – ако последователите се допускат близо, тогава членовете и ръководителите на сектата биха се “размили” в благоприятната общностна обстановка, което би ограничило затворения характер на сектата и възможността за пълна религиозна подчиненост на последователите.

В психологически план сектите използват развитието на религиозните чувства по време на богослуженията за оказване на приобщаващо въздействие на новите последователи.

Процесът на това въздействие включва три фази. Първата фаза (от гледна точка на интензивността на емоционалните процеси) се характеризира с постоянно нарастване на емоционалното напрежение. Съобразно с психологическото съдържание на чувствата в тази фаза се отличава с преобладаване в съзнанието на молещите се на отрицателни преживявания. Те съзнават колко са “грешни” и колко трябва да се молят със съзвоните очите, за да им бъдат опростени греховете. Втората фаза е моментът на кулминацията и едновременно с това началото на разреждането на емоционалното напрежение. Външен израз на това състояние са съзвоните и плахата усмивка, а вътрешен израз е преходът от отрицателни към положителни преживявания – от страха и чувствата за греховност към радости “просветление”. В третата фаза – заключителната – преобладават спокойните религиозни чувства. В душата на вярващия настъпва душевно просветление, духовно освобождение, всичко наоколо е леко, радостно, светло. След разкаянието, подчинението и направените дарения следват опрощението, освобожданието и безприкословното доверие.

За да засилят своята власт и възможности за подчиняване на редовите членове, ръководствата на сектите се стремят да създадат и реализират модела “ние - другите”. “Ние” сме тези, които единствено сме прави; “ние” сме тези които единствено ще се спасим. От другата страна са “другите”, които не се интересуват от нас; които са дяволи; които са враждебно настроени; които са излъгани и няма да се спасят. Същевременно се изработват механизми за контакт между “нас” и “другите”. “Ние” трябва да се страхуваме от “другите”, те са ни врагове. Навън се среща само лъжа. В същото време обаче “ние” трябва да се стремим активно да приобщим “другите” към нас, щом ни се отладе такава възможност. Затова отделните членове на сектите се обучават специално за привличане на последователи.

На следващо място моделът "ние" и "другите" позволява на сектата ясно да разграничи и да постави много строги изисквания за подчинение и дисциплина сред нейните членове. Именно враждебната среда всява психоза сред тях, кара ги да се чувстват застрашени и да изпълняват безприкословно всички нареждания на ръководството на сектата, обявени за абсолютна необходимост. Така в сектата се създават предпоставки за строго подчинение.

След като разгледахме накратко пагубните учения на разпространените секти в България, нека да видим каква е реалността?!

Членовете на някой от сектите попадат под физически и психически тормоз, който ги откъсва от живия свят и ги фантазира до краен предел.

Феноменът на сектите поставя пред медицината тежък проблем. Последователите им дори след откъсването си от тях, а също и техните родственици, с години не са психично здрави – те са депресирани, невротизирани, уплашени и несамостоятелни.

Какво показват резултатите от научните изследвания върху сектите? Те са феномен, който се изучава от социологията, психологията и психиатрията, а и представлява и интерес за Богословието. Сектите са организирана група от хора, обединени от привързаността към обща доктрина или изповядващи обща религия. Историята на цивилизацията свидетелства за съществуването на секти, обединени от някакъв "висок" идеал, но редом с тях многобройни и агресивни секти с ниски страсти, проповядващи насилия, смърт, "промиване" мозъците на членовете, лишаване от индивидуалност и собствено "аз".

ПАЗЕТЕ СЕ! В началото е привлекателно, защото информацията се поднася на порции, за да може жертвата да стане психически зависима и нестабилна. Не се поддавайте, защото скоро ще разберете, че не можете да съхраните вашата индивидуалност и принадлежност към българската култура и националност, към Православната църква, която е пазила малкия ни род през вековете. Чудовищно е, че подобни секти така хищно протягат пипалата си към най – ценното което има българинът – чувствителна и свободолобива душа.

Вярата е най – съкровеният човешки стремеж. Газете я, защото рискът да рухне при досег с чужди псевдорелигии е огромен. Те няма да Ви дадат нищо полезно, само ще Ви накара да забравите кои сте.

За жалост трябва да кажем, че има наши сънародници, които за материални облаги или по други съображения си променят праотеческата вяра т.е., за паница леца се отказват от първородството си. Те постопенно губят своето българско съзнание и попадат под чуждо религиозно и национално влияние, докато един ден съвършено се асимилират и обезличават. Подали се веднъж на някоя чужда религиозна пропаганда, тия заблудени българи стават гонители и рушители не само на Българската Православна Църква, но и на българския народ и българската държава. Ето защо, блажено починалия Търновски Митрополит Климент /Васил Друев/ е бил съвършено прав, когато в една своя бележита реч, произнесена в старопрестолния град на българските царе, е изрекъл следните бележити думи: "Има ли православие у нас, има и български народ; няма ли православие няма и български народ." Това е многовековния глас на нашата история, глас, който тръби в ушите на всички ни. Без православие България би станала плячка на чужди поплъзновение. Тая истина трябва да се разбере от всички ни

и най – вече от нашите управници, без разлика на политическа украска.

Нека в това лукаво време да застанем на божествена страна, за да пазим като зеницата на очите си най – драгоценното всебългарско притежание - православната вяра, за да запазим единството си, за което Христос с кървав пот на чело се моли на Своя Отец. Нека си останем завинаги верни и предани чеда на Една Света, Вселенска и Апостолска Църква, която съхранява Христовото учение в неговата кристална чистота и пълнота.

Pastir.org